

Zákon o státní radě

(vybraná ustanovení)

V souladu s rozhodnutím Parlamentu se stanoví:

Kapitola 1

Organizace kabinetu a rozdělení působností

§ 1

Organizace vlády

Vláda má následující ministerstva:

- 1) úřad předsedy vlády;
- 2) ministerstvo zahraničních věcí;
- 3) ministerstvo spravedlnosti;
- 4) ministerstvo vnitra;
- 5) ministerstvo obrany;
- 6) ministerstvo financí;
- 7) ministerstvo školství a kultury;
- 8) ministerstvo zemědělství a lesnictví;
- 9) ministerstvo dopravy a spojů;
- 10) ministerstvo zaměstnanosti a hospodářství;
- 11) ministerstvo sociálních věcí a zdravotnictví;
- 12) ministerstvo životního prostředí.

§ 2

Odvětvové oblasti, společné úkoly a mezirezortní spolupráce

Oblast činnosti ministerstev a rozdělení věcí mezi nimi upravuje zákon nebo nařízení vlády. Podle potřeby spolupracují ministerstva při přípravě věcí. Spolupráci organizuje ministerstvo, do jehož hlavní oblastí záležitost spadá.

Úřad předsedy vlády odpovídá za společné správní a servisní úkoly vlády a jejích ministerstev. Úřad předsedy vlády řídí a koordinuje postupy týkající se společných administrativních a služebních úkolů.

§ 3

Premiér

Povinnosti předsedy vlády při vedení vlády, jakož i jeho role při zastupování Finska v Evropské unii jsou stanoveny v ústavě.

Předseda vlády dohlíží na provádění vládního programu a jedná jako předseda ministerských výborů uvedených v § 23 odst. 1.

Předseda vlády koordinuje přípravu a diskusi o záležitostech, o nichž se bude rozhodovat v Evropské unii anebo ve Státní radě.

§ 4

Ministři

Ministr jedná jako vedoucí ministerstva nebo se zabývá záležitostmi spadajícími do oblasti odpovědnosti ministerstev.

O rozdělení práce mezi ministry na ministerstvu rozhoduje vláda.

Každý ministr má titul odpovídající jeho povinnostem, který je potvrzen při jmenování ministrem.

§ 5

Místopředseda vlády

Vláda jmenuje jiného člena vlády místopředsedou vlády v případě, že předseda vlády není schopen plnit své povinnosti z důvodu dočasné překážky. Jinak se na místopředsedu vlády vztahuje to, co stanoví ústava.

§ 6

Státní tajemník

Může být jmenován státní tajemník, který předsedovi vlády bude nápomocen po celé funkční období. Předseda vlády může jmenovat státního tajemníka, který bude působit jako náměstek ministra pro přípravu vládních záležitostí.

Může být rovněž jmenován státní tajemník, který je nápomocen jinému ministrovi. Ministr může jmenovat státního tajemníka, aby působil jako jeho zástupce ve vnitrostátních a mezinárodních záležitostech týkajících se přípravy vládních záležitostí.

§ 7

Organizace ministerstva

Ministerstvo je za účelem řádného plnění úkolů ministerstva rozděleno na útvary a případně na další provozní útvary.

Strukturu ministerstva a celkovou organizaci činnosti upravuje nařízení vlády. Podrobnější ustanovení v této věci může být vydáno ministerským nařízením vydaným ministerským výnosem.

§ 8

Rozdělení agendy v mezinárodních záležitostech

Státní smlouvu a další mezinárodní závazek vyřizuje ministerstvo, do jehož rozsahu obsah smlouvy nebo závazku patří.

Ministerstvo zahraničních věcí se rovněž zabývá státními dohodami a dalšími mezinárodními závazky s významnými aspekty zahraniční a bezpečnostní politiky. Závazky týkající se změn smluv o Evropské unii řeší ministerstvo zahraničních věcí společně s úřadem předsedy vlády.

Ministerstvo zahraničních věcí pomáhá při koordinaci mezinárodních záležitostí uvedených v pododdílu 1. Úřad předsedy vlády však koordinuje záležitosti týkající se změn smluv o Evropské unii a záležitosti týkající se smluv a dalších mezinárodních závazků, jimiž se Evropská unie zabývá, jak je uvedeno v oddíle 9 odst. 2.

§ 9

Rozdělení agendy ve věcech, o nichž se bude rozhodovat v Evropské unii

Závazky, o nichž se bude rozhodovat v Evropské unii, řeší ministerstvo, do jehož oblasti odpovědnosti věc spadá.

Úřad předsedy vlády koordinuje přípravu a vyřizování věcí, o nichž se bude rozhodovat v Evropské unii, pokud vládní nařízení nestanoví pro skupinu věcí jinak.

§ 9 a Výroční zpráva

Vláda předkládá parlamentu každý kalendářní rok výroční zprávu vlády o činnosti vlády a hospodaření s veřejnými financemi.

Výroční zpráva vlády je rovněž upravena zákonem o státním rozpočtu.

§ 10

Vypořádání sporu o příslušnost

Vláda na návrh předsedy vlády řeší spor o tom, které ministerstvo bude určitou věc řešit. Vláda může rovněž rozhodnout, které ministerstvo se bude zabývat rozsáhlou nebo zásadně důležitou záležitostí týkající se oblasti činnosti více než jednoho ministerstva.

§ 11

Dopady změny rozdělení kompetencí

Při změně rozdělení funkcí ministerstev budou agentury, instituce a společnosti spadající do působnosti původního ministerstva převedeny do působnosti jiného ministerstva v souladu s novým rozdělením. Obdobně budou na ministerstvo v souladu s novým rozdělením funkcí převedeny nevyřízené případy a dohody a další závazky přijaté ministerstvem, jakož i práva a povinnosti z nich vyplývající.

Vláda může převést úřad zřízený na ministerstvu na jiné ministerstvo v souladu se změnou rozdělení funkcí ministerstev. Podobně může být úředník jmenovaný na dobu určitou uvedenou v § 9 odst. 1 zákona o státních zaměstnancích převeden do služby jiného ministerstva až do uplynutí funkčního období. Úředníci mohou být přemístěni bez jejich souhlasu, pouze pokud přemístění neovlivní svobodu úředníka zvolit si místo bydliště.

Převod prostředků v případě změny v oblasti činnosti ministerstva upravuje zákon o státním rozpočtu.

Kapitola 2

Řešení záležitostí ve vládě

.

.

.

§ 16

Vyhrazení záležitosti ministrem

Ministr si může vyhradit právo rozhodnout o záležitosti, která byla postoupena úředníkovi. Domnívá-li se úředník, že věc, o níž má rozhodnout, má v konkrétním případě společenský nebo ekonomický význam, musí být na věc před vyřešením upozorněn ministr.

Vládní nařízení stanoví právo úředníka ministerstva zadržet rozhodnutí, které by jinak vyřešili jeho podřízení.

Kapitola 3

Postup při rozhodování

§ 28

Účinnost

Tento akt vstupuje v platnost dnem 1. dubna 2003. Článek 5 tohoto zákona se však použije až ode dne, kdy bude státní rada poprvé jmenována po vstupu tohoto zákona v platnost. Tímto zákonem se ruší zákon o vládě ze dne 30. března 1922, ve znění pozdějších předpisů.